

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De lætitia bonæ conscientia. VI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT V.

De propria consideratione.

1. **N**on possumus nobis ipsis nimis credere, quia sæpe gratia nobis deest & sensus. Modicum lumen est in nobis, & hoc citò per negligentiam amittimus. Sæpe etiam non aduertimus, quòd tam cæci intus sumus. Sæpe malè agimus, & peius excusamus. Passione interdum mouemur, & zelum putamus. Parua in aliis reprehendimus, & nostra maiora pertransimus. Satis citò sentimus & ponderamus, quid ab aliis sustinemus; sed quantum alij de nobis sustinent, non aduertimus. Qui bene & rectè sua ponderaret, non esset, quòd de alio grauius iudicaret.

Hierem. 17.

Psal. 140.

Matth. 7.

2. Internus homo, sui ipsius curam omnibus curis anteponit. Et qui sibi ipsi diligenter intendit, faciliter de aliis tacet. Nunquàm eris internus & deuotus, nisi de alienis silueris, & ad teipsum specialiter respexeris. Si tibi & Deo totaliter intendis, modicum te mouebit, quòd foris percipis. Vbi es, quando tibi ipsi præfens non es? Et quando omnia percurristi, quid te neglecto profecisti? Si debes habere pacem & vnionem veram, oportet quòd totum adhuc postponas, & te solum præ oculis habeas.

Matth. 16

1. Cor. 4. 6.

Gal. 1.

3. Multum proinde proficies, si te feriatum ab omni temporali cura conserues. Valde deficies, si aliquid temporale reputaueris. Nil magnum, nil altum: nil gratum, nil acceptum tibi sit; nisi purè Deus, aut de Deo sit. Totum vanum existima, quicquid consolationis occurrit de aliqua creatura. Amans Deum anima, sub Deo despicit vniversa. Solus Deus æternus & immensus implens omnia, solatium animæ, & vera cordis lætitia.

Ecd. 1.

CAPVT VI.

De lætitia bonæ conscientie.

1. **G**loria boni hominis, testimonium bonæ conscientie. Habe bonam conscientiam, & habebis semper lætitiã. Bona conscientia valde multa potest portare, & valde læta est inter aduersa. Mala conscientia semper timida est & inquieta. Suauiter requiesces, si cor tuum te non reprehenderit. Noli lætari, nisi quum bene feceris. Mali nunquam habent veram lætitiã, nec internam sentiunt pacem; quia non est pax impijs, dicit Dominus. Et si dixerint, In pace sumus, non venient super nos mala; & quis nobis nocere audebit? Ne credas eis, quoniam repente exurget ira Dei, & in nihilum redigentur actus eorum, & cogitationes eorum peribunt.

2. Cor. 1.

Sap. 17.

Luca 12.

Isaia 37.

2. Glo.

a Rom. 2.
Gal. 6.
b Ioan. 5.
c 2. Cor. 1.

2. *a* Gloriari in tribulatione, non est graue amanti; sic enim gloriari, est gloriari in cruce Domini. *b* Breuis gloria, quæ ab hominibus datur & accipitur. Mundi gloriam semper comitatur tristitia: *c* Bonorum gloria in conscientiiis eorum, & non in ore hominum. Iustorum lætitia de Deo & in Deo est, & gaudium eorum de veritate. Qui veram & æternam gloriam desiderat, temporalem non curat. Et qui temporalem requirit gloriam, aut non ex animo contemnit, minùs amare conuincitur cœlestem. Magnam habet cordis tranquillitatem, qui nec laudes curat, nec vituperia.

1. Reg. 16.

3. Facile erit contentus & pacatus, cuius conscientia munda est. Non est sanctior, si laudaris; nec vilior, si vituperaris. Quod es, hoc es: nec maior dici vales, quàm Deo teste sis. Si attendis, quid apud te sis intus: non curabis, quid de te loquantur homines. Homo videt in facie, Deus autem in corde. Homo considerat actus, Deus verò pensat intentiones. Bene semper agere, & modicum de se tenere, humilis animæ iudicium est. Nolle consolari ab aliqua creatura, magnæ puritatis & internæ fiduciæ signum est.

1. Cor. 10.

4. Qui nullum extrinsecus pro se testimonium quærit, liquet, quòd totaliter se Deo commisit. *Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, ait beatus Paulus, sed quem Deus commendat.* Ambulare cum Deo intus, nec aliqua affectione teneri foris, status est interni hominis.

CAPVT VII.

De amore IESV super omnia.

Psal. 118.

1. **B**eatus qui intelligit, quid sit amare Iesum, & contemnere seipsum propter Iesum. Oportet dilectum pro dilecto relinquere, quia Iesus vult solus super omnia amari. Dilectio creaturæ fallax & instabilis, dilectio Iesu fidelis & perseverabilis. Qui adhæret creaturæ, cadet cum labili; qui amplectitur Iesum, firmabitur in ætuum. Illum dilige, & amicum tibi retine: qui omnibus recedentibus te non relinquet, nec patietur in fine perire. Ab omnibus oportet te aliquando separari, siue velis, siue nolis.

Deut. 6.

Matth. 12.

2. Teneas te apud Iesum viuens & moriens, & illius fidelitati te committe; qui omnibus deficientibus, solus potest te iuuare. Dilectus tuus talis est naturæ, vt alienum non velit admittere: sed solus vult cor tuum habere, & tanquam Rex in proprio throno sedere. Si scires te bene ab omni creatura euacuare, Iesus deberet libenter tecum habitare. Penè totum perditum inuenies, quicquid extra Iesum in hominibus posueris. Non confidas nec innitaris super calamum ventosum: quia omnis caro fœnum, & omnis

Isaia 40.